

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****Nr. GO/2009/10**

Inzake : Verzoekende partij mevrouw, wonende te,, bijgestaan door mevrouw, juriste en mevrouw, secretaris.....,

Verzoekende partij

Tegen : Scholengroep ..., vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur Scholengroep ..., mevrouw, directeur en bijgestaan door de heer, adjunct van de directeur GO!,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 31 december 2007 heeft mevrouw ... beroep ingesteld tegen het ontslag om dringende redenen, dat door de betrokkene werd ontvangen op 19 december 2007.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster is tijdelijk aangesteld als leraar.

Op 19 december 2007 beslist mevrouw ..., directeur ... om verzoekende partij met ingang van 19 december 2007 te ontslagen omwille van dringende redenen.

Bij aangetekend schrijven dd. 21 december 2007 wordt aan verzoekende partij kennis gegeven van de dringende redenen.

Uit voormeld aangetekend schrijven blijkt wat de tenlasteleggingen betreft dat tal van opmerkingen met betrekking tot het functioneren van verzoekster werden geformuleerd;

meer bepaald het gebrek aan orde en tucht in de klas, de klachten van ouders betreffende de beperkte kennis van de Franse taal, de hoogst merkwaardige invulling door verzoekster van haar opdracht in de klas (geesten oproepen, praten over uw relaties, voeten liggend op een stoel). Dé druppel echter die de emmer deed overlopen was dat op 17 december 2007 kon vastgesteld worden dat verzoekster om 15.20 u geen les meer gaf terwijl de les normaliter tot 16u; duurde.

Verzoekende partij tekent dd. 31 december 2007 beroep aan tegen de voormelde beslissing.

Op 7 januari 2008 overhandigd verzoekster een nota met betrekking tot het opschortend effect van het bezwaar tegen een ontslag om dringende redenen.

Bij schrijven dd. 7 januari 2008 wordt door de inrichtende macht beslist om de verzoekende partij bij hoogdringendheid preventief te schorsen, waarbij verzoekende partij tevens wordt uitgenodigd voor een hoorzitting op 17 januari 2008.

Op 17 januari 2008 legt verzoekster een verweerschrift neer tegen de preventieve schorsing. Op 17 januari 2008 wordt de uitgesproken preventieve schorsing bevestigd.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief van 31 december 2007 laat verzoekende partij weten dat zij beroep wil aantekenen tegen het ontslag om dringende redenen dat door de verzoekende partij werd ontvangen op 19 december 2007.

De inrichtende macht heeft met een brief van 2 oktober 2009 een afschrift van het volledige dossier ingediend en met een brief van 7 oktober 2009 een toelichtende memorie.

De partijen verschijnen op 23 november 2009 voor de Kamer van beroep.

4. Over de grond van de zaak

Uit de neergelegde stukken en de hoorzitting blijkt wat volgt.

Verzoekster stelt dat er een schending is van artikel 24, tweede lid van het decreet rechtspositie. Er is namelijk geen ontslag om dringende redenen mogelijk wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan het instellingshoofd. Verzoekster meent dat de motieven voor het ontslag om dringende redenen al eerder bekend waren bij de directie dan drie dagen voor het ontslag.

Verzoekende partij meent dat bepaalde elementen van motivering reeds bekend waren bij de directie. In de motieven die aan de basis liggen van het ontslag om dringende redenen staat vermeld dat op 17 december 2007 een medewerkster van het leerlingensecretariaat aan de directie had gemeld dat ze op 26 november 2007 in verzoeksters klas heeft vastgesteld dat verzoekster in de klas op een stoel zat met haar rug liggend tegen de muur en met haar voeten liggend op een andere stoel. Deze verslaggeving gaat terug op een feit van 26 november 2007 en wordt pas éérentwintig dagen later gemeld aan de directie.

Verzoekster stelt dat de gegronde indruk bestaat dat de verslaggevingen van de collega's van verzoekster aan de directie niet in werkelijkheid dateren van 17 december 2007, maar al eerder ter kennis waren gebracht aan de directie.

Verzoekster meent dat de gebeurtenissen die door de directie ingeroepen zijn ter motivering van het ontslag om dringende redenen, bezwaarlijk als een opzettelijke, zware fout kunnen worden aangemerkt. De vaststelling van de directie volgens dewelke verzoekster op 17 december 2007 om 15.30 uur geen les aan het geven was, verdient enige toelichting.

De week van 17 december 2007 is de laatste week voor de kerstvakantie. Volgens verzoekster is het dan ook niet onlogisch dat er in die week wordt voorzien in een alternatief programma. Verzoekster was met haar leerlingen een woordspelletje "galgje" aan het spelen. Voorts heeft verzoekster rekening willen houden met het feit dat haar leerlingen beroepsonderwijs in de namiddag op 17 december 2007 nog op school moesten blijven, terwijl andere leerlingen al 's middags de school hadden mogen verlaten wegens het einde van de examens.

Verzoekster meent dat de vermeende tekortkoming die is vastgesteld op 17 december 2007 niet ernstig is, waardoor de waarschuwingen van de directie voor gelijkaardige feiten nooit van die aard kunnen zijn dat zij het ernstig genoeg maken om een onmiddellijk ontslag te rechtvaardigen.

Verzoekster stelt dat het moeilijk te beweren valt dat de vermeende tekortkomingen van die aard zijn dat een verdere aanstelling onmiddellijk onmogelijk wordt.

Verzoekster stelt dat in casu de dringende reden voor ontslag is vastgesteld op 17 december 2007. Op 18 december 2007 heeft verzoekster gewoon verder gewerkt. Op 19 december 2007 is verzoekster pas ontslagen om dringende redenen.

Verzoekster meent ook dat er verzaakt is aan de vernoemde plicht tot het horen van de betrokkene, hetgeen een schending inhoudt van het betreffende beginsel van behoorlijk bestuur.

Bijkomend stelt verzoekster dat er reeds op 6 december 2007 een vacante betrekking voor een leraar Frans aan het ... op de VDAB-site is geplaatst. Deze laatste rubriek toont volgens verzoekster aan dat het ontslag al veel eerder was gepland.

Verwerende partij stelt dat er op gewezen moet worden dat in het Gemeenschapsonderwijs van de personeelsleden wordt verwacht dat ze de onderwijstijd maximaal benutten. Er mag geen enkele twijfel over bestaan dat de week voor de kerstvakantie een lesweek is zoals alle anderen en niet kan worden aangenomen te stellen dat de laatste week voor het kerstverlof er geen les meer moet worden gegeven.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekster op het ogenblik van de feiten geenszins heeft betwist dat zij, toen de directie de klas op 17 december bezocht, niet aan het lesgeven was en dat Verzoekster pas in haar bezwaarschrift stelt dat ze het woordspelletje galgje aan het spelen was.

Verweerder stelt eveneens dat de directie bij haar klasbezoek vaststelde dat de leerlingen gewoon niets aan het doen waren, ook niet het woordraadspelletje galgje.

In de agenda van verzoekster stond er wel degelijk een lesonderwerp genoteerd. Dit betekent volgens verweerder dat de agenda van verzoekster een niet-correcte, zelf bewust foutieve mededeling bevat.

Verweerder betwist niet dat een feit dat al meer dan drie dagen bekend is aan de directie, niet de aanleiding kan vormen tot een ontslag om dringende redenen. Maar volgens verweerder is er op voorgaande regel, één grote uitzondering, namelijk, dat als er sprake is van een reeks feiten die samenhangen, als er bijna een eenheid van handeling is. In dat geval is het feit dat de rechtstreekse aanleiding voor het ontslag vormt, de druppel die de emmer doet overlopen.

In het dossier van verzoekster is dit duidelijk het geval. Op 25 september 2007 moest de directie vaststellen dat de kwaliteit van het lesgeven van verzoekster ernstig te wensen overliet. Op 22 oktober 2007 meldt verzoekster dat ze zelf de leerlingen niet meer onder controle heeft. Op 11 december merkt de directie op in een persoonlijke nota dat verzoekster

geregeld dingen bespreekt die niet in de les Frans horen, dat ze leerlingen het laatste lesuur te vroeg uit de school laat vertrekken, dat ze nonchalant met de voeten op een stoel ligt of op een bank gaat zitten. Verweerder is duidelijk, in de lessen wordt enkel vakgericht gewerkt, andere dingen horen niet thuis in de les. De leerlingen mogen de klas pas verlaten na het belsignaal. Verzoekster moet orde en tucht bewaren in de lessen. Men moet voor de klas staan, niet zitten. Verweerder eist een correct lesgebeuren. Verweerder wijst er, vervolgens op dat, nauwelijks enkele dagen later, op 17 december, de directie moet vaststellen dat er tijdens het achtste lesuur geen les wordt gegeven en de banken leeg zijn en de leerlingen met hun jassen en mutsen aanzaten, gezellig te babbelen.

Verweerder wijst er op dat bij een tijdelijk personeelslid er in geval van een inbreuk op de plichten maar twee mogelijkheden zijn. Het personeelslid blijft in dienst, of het personeelslid wordt om dringende redenen ontslagen. Als de handelwijze van verzoekster niet kan leiden tot ontslag, betekent dit dat verzoekster als tijdelijk aangesteld personeelslid een gunstiger statutaire positie bekleedt dan als zij TADD of vast benoemd zou zijn. In dat geval zou zij immers een zware sanctie opgelegd krijgen, terwijl ze als tijdelijke gewoon in dienst kan blijven en op geen enkele wijze kan gesanctioneerd worden.

Verweerder meent dat indien een personeelslid de instructies van de directie in de wind slaat, identiek gedrag vertoont, op geen enkele wijze haar handelwijze aanpast, blijvend niet voldoet aan het recht van de leerlingen op ernstig en kwaliteitsvol onderricht, er wel degelijk een noodzaak is tot een onmiddellijke definitieve beëindiging van de tijdelijke aanstelling.

Het feit dat verweerder, verzoekster pas op 19 december 2007 ontsloeg heeft te maken met het feit dat verweerder geen impulsbeslissing wou nemen. Verweerder heeft welbewust enige tijd genomen om een weloverwogen beslissing te nemen.

Verweerder meent dat de stringente termijnen die voorzien zijn bij ontslag om dringende redenen het niet toelaten dat tot het organiseren van een hoorzitting waarbij de voorwaarden die decretaal voorzien zijn met betrekking tot tucht- en ordemaatregelen worden toegepast, wordt overgegaan. Maar het personeelslid kan wel op een andere wijze gehoord worden. Dit is in casu gebeurd. Verweerder heeft verzoekster mondeling en schriftelijk geconfronteerd met haar vaststellingen op 17 december 2007. Verweerder heeft haar vaststelling van 17 december 2007 geformaliseerd in een persoonlijke nota. Verzoekster had de mogelijkheid om hierop antwoord te geven.

Verweerder ontkent niet dat de betrekking van verzoekster vanaf 6 december 2007 op de website van de VDAB vermeld werd. Verweerder stelt dat het hier duidelijk om een vergissing gaat en hieruit niet mag worden afgeleid dat het ontslag van verzoekster vooraf gepland was. Wel is het zo dat verweerder contact heeft opgenomen met de VDAB omdat verweerder uit eerdere gesprekken met verzoekster afleidde dat verzoekster niet gelukkig was in haar functioneren als lerares Frans en signalen gaf waaruit bleek dat niet mocht uitgesloten worden dat verzoekster andere horizonten zou opzoeken terwijl de school voordien reeds geruime tijd zonder leerkracht Frans was gebleven.

Verweerder wijst er nog eens op dat het nog altijd verzoekster zelf was die door haar handelwijze op 17 december 2007 en in de dagen daarvoor verweerder het motief verschafte om effectief tot ontslag over te gaan.

Overwegende dat artikel 24 van het van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs bepaalt dat elk personeelslid dat tijdelijk is aangesteld voor bepaalde duur, zonder opzegging, om dringende redenen kan worden ontslagen.

Onder dringende reden, aldus voormelde bepaling, wordt verstaan de ernstige tekortkoming die het voortduren van de tijdelijke aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt. Het bedoelde ontslag kan niet meer worden gegeven wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen aan het instellingshoofd bekend is.

Om in aanmerking te komen als grond voor een ontslag om dringende reden moet de begane fout of tekortkoming ernstig of zwaarwichtig zijn. Of een tekortkoming voldoende ernstig is, is een feitenkwestie die in concreto moet worden beoordeeld, met in achtneming van alle omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken. Er mag zodoende dan ook rekening worden gehouden met de verantwoordelijkheden van de betrokkene, ten deze de specifieke eisen die aan een leerkracht worden gesteld, evenals met de houding die de directie in het verleden heeft aangenomen ten aanzien van de tekortkoming, met het voorhanden zijn van herhaling, enz.

Ook al lijkt het op het eerste gezicht zo dat het al dan niet goed functioneren als leerkracht (kennis van de Franse taal, maximaal invullen van de lestijd, [...] veeleer een materie is voor evaluatie dan kan daarentegen, rekening houdende met de feitelijke omstandigheden en de context van het gebeuren, inzonderheid het zich niet houden – op een eerder uitdagende wijze (de zgn. "druppel die de emmer doet overlopen") - aan duidelijke en niet – betwiste afspraken wel worden aangezien als een ernstige tekortkoming en een onzorgvuldig gedrag

dat een onherstelbare breuk heeft veroorzaakt in de noodzakelijke vertrouwensrelatie tussen leerkracht en schoolbestuur.

Tijdens de zitting, zoals ook blijkt uit de stukken van het dossier, wijst de directie weliswaar op de les die op 25 september 2009 door de directeur werd bijgewoond en op het verslag dd. 22 oktober 2007, evenals de tussengekomen klachtenbrieven van de ouders met betrekking ondermeer tot het niveau van het Frans. Echter, uit het geheel van (de stukken van) het dossier echter blijkt dat –los van de *vermeende* tekortkomingen over het niveau van het Frans die door de Kamer van beroep te dezen niet in aanmerking worden genomen - vooral de *handelwijze*, i.e. de weinig educatieve en pedagogisch verantwoorde gedragingen, het onzorgvuldig gedrag en de nonchalance van Mevrouw ... de directie stoorden en voorts ook –naast het vermeende niveau van het gedoceerde Frans - aanleiding gaven tot schriftelijke klachten van de ouders. Dergelijke gedragingen zoals vermeld in de persoonlijke nota van 11 december 2007 (uitlatingen over de relaties, het "oproepen van geesten", de leerlingen voortijdig laten vertrekken het laatste lesuur van de dag, het liggen of hangen in de klas met de voeten op een stoel etc...) kunnen wel worden aangezien als tekortkomingen *die niet stroken met de specifieke eisen die aan een leerkracht worden gesteld*. Dergelijke tekortkomingen kunnen bovendien als bijzonder ernstig worden beschouwd wanneer die zich blijven voordoen en manifest met de voeten worden getreden ook al werden daarover nauwelijks enige tijd voordien, duidelijke afspraken gemaakt. Er wordt ook niet betwist dat in de voormelde persoonlijke nota van 11 december 2007 duidelijke afspraken zijn gemaakt. Deze nota werd ondertekend door Mevrouw ... en de heer ..., evenals door Mevrouw Zij heeft op dat schrijven geen bemerkingen of aantekeningen aangebracht noch daarop binnen de vijf kalenderdagen gereageerd.

De afspraken luiden als volgt:

1. Tijdens de lessen Frans moet u enkel vakgericht werken en zich niet met andere dingen bezighouden;
2. U mag leerlingen pas de klas laten verlaten na het belsignaal
3. U moet absoluut orde en tucht bewaren in uw lessen;
4. Een leerkracht kan pas gezag afdwingen als hij./zij voor de klas staat. Dit wordt dan ook van u verwacht.

Enkele dagen nadien, op maandag 17 december 2007 controleert verzoekster of de gemaakte afspraken inderdaad worden nageleefd. Uit de persoonlijke nota die op die dag wordt opgemaakt blijkt dat verzoekster om 15.30u in de les van het 8ste lesuur (die duurt tot

16.00u) vaststelt dat er opnieuw, spijts de enkele dagen voordien gemaakte duidelijke afspraken, geen les meer werd gegeven. De banken waren leeg en de leerlingen zaten met hun jassen en mutsen aan, te praten. Verzoekster zei dat er inderdaad het 8ste lesuur geen les meer werd gegeven. Er stond echter wel een lesonderwerp in de agenda van verzoekster genoteerd, een uitgebreide lesvoorbereiding was niet aanwezig, enkel de oplossingen van de oefeningen.

Verzoekster ondertekent – zonder enig verdere uitleg te geven en zo haar schriftelijk standpunt op te tekenen – de nota voor "niet akkoord". Op woensdag 19 december 2007, na de vereiste reflectie teneinde geen impulsbeslissing te nemen, deelt de verzoekster mee dat, gegeven de voorgaanden, en inzonderheid de feitelijke vaststellingen die door zijn gedaan op 17 december 2007 (met name dat opnieuw het laatste lesuur geen les meer werd gegeven) zij zich genoodzaakt ziet, verzoekster om dringende redenen te ontslaan. De ontslagbrief wordt opnieuw, zonder enige commentaar, voor ontvangst getekend.

Het blijkt aldus dat de vaststelling die door de directie op 17 december 2007 zelf zijn gedaan worden beschouwd als de ernstige tekortkoming niet alleen omdat de feiten zelf worden beschouwd als een tekortkoming (de lestijd niet benutten) maar vooral omdat wat die dag gebeurt *rechtstreeks* ingaat tegen afspraken die nauwelijks zes dagen voordien werden aangegaan in een persoonlijke nota van 11 december 2007 en door de betrokkene niet werden gecontesteerd.

Er blijkt niet uit de ondertekening – weze het voor "niet akkoord" - op 17 december 2007 van de persoonlijke nota, noch uit de ondertekening van het verleende ontslag dd. 19 december 2007 noch uit enig ander stuk dat tussen 17 december en 19 december enige uitleg is gegeven of zelfs gepoogd is te geven door verzoekster voor de handelwijze op 17 december 2007 zodat de Kamer van Beroep in die omstandigheden, het niet onredelijk acht dat de directie in het vertoonde gedrag niet alleen een verregaande uiting van nonchalance heeft gezien maar ook als een flagrante miskennis van de afspraken (en daarmee van de directie) die niet langer kon worden getolereerd en leidt tot een onherstelbare vertrouwensbreuk.

In dat verband stelt de Kamer van beroep nog vast dat het decreet niet voorschrijft in het kader van een ontslagprocedure om dringende reden dat de betrokkene wordt gehoord; hoorplicht die overigens niet, minstens moeilijk verenigbaar lijkt met de aard zelf van dergelijke procedure. Los van de vraag of terzake de hoorplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur in acht moest worden genomen, is vast te stellen dat een betrokkene ook schriftelijk

zijn standpunt kan weergegeven. In dat verband wekt het op zijn minst verwondering, wetende dat enkele dagen voordien de ernst van de situatie door de directie duidelijk is gemaakt en duidelijke afspraken werden gemaakt die moesten worden nageleefd, verzoekster bij ontvangst van de persoonlijke nota op 17 december 2007 zich ertoe beperkt – zonder enig verdere uitleg – te ondertekenen voor "niet akkoord". Evenmin verschaft zij daags nadien enige uitleg of geeft zij enig teken aan de directie waarbij zij haar spijt betuigt. Het is pas met het bezwaarschrift van 31 december 2007 dat voor het eerst sprake is – *gesteld dat dit, gegeven de afspraken die nauwelijks zes dagen voordien werden gemaakt al had kunnen volstaan* – van het woordenspelletje "galgje" en het feit dat het de laatste lesweek was. Er wordt trouwens niet verklaard noch wordt ter zitting betwist waarom de banken leeg waren en de leerlingen om 15.30u al gekleed waren om te vertrekken. Het motief dat geen les geven de laatste week voor Kerstmis "een wijdverspreid fenomeen" is, kan de Kamer van Beroep niet overtuigen dat de tekortkoming in de gegeven omstandigheden ernstig was en heeft geleid tot een onmiddellijke vertrouwensbreuk.

Tot slot wijst de Kamer van Beroep erop dat het inderdaad kan bevreemden dat VDAB reeds eerder werd gecontacteerd met het oog op een vacature leraar Frans. In dat verband is echter te wijzen op het feit dat verzoekster hoe dan ook slechts tijdelijk werd aangesteld, de betrekking voordien lange tijd open had gestaan en verzoekster de directeur reeds te kennen gaf niet gelukkig te zijn in haar toenmalige betrekking wat niet wordt tegengesproken en de directie met het oog op schooljaar 2008-2009 dergelijke situatie wilde vermijden. Een en ander doet echter niet af aan het feit dat wat gebeurd is op 17 december 2007, gegeven de omstandigheden en de op 11 december gemaakte afspraken, redelijkerwijze door de directie kon worden beoordeeld als een ernstige tekortkoming die leidt tot een onherstelbare vertrouwensbreuk.

BESLISSING

Gelet op artikel 24 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd bij het decreet van 28 augustus 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 februari 1998, 24 januari 2001 en 21 augustus 2009;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gemeenschapsonderwijs van 23 september 2009;

Gelet op de hoorzitting van 23 november 2009;

Na beraadslaging;

Met meerderheid van stemmen;

Enig artikel

Het ontslag om dringende redenen dat aan de betrokkene werd betekend met een ter post aangetekende brief dd. 19 december 2007, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 23 november 2009.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw K. LEUS, Voorzitter

De heren J. BULLEN, J. DE MAEYER, G. FRANS en D. VONCKERS, mevrouwen A. DE BONT en L. VANDECAN vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de inrichtende machten;

De heren A. DE FLEUR, G. ACHTEN en C. WALGRAEF, mevrouw K. CERPENTIER vertegenwoordigers van de vakorganisaties.

Mevrouw T. PUNT, secretaris.

Bij de stemming werd de pariteit onder de vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de inrichtende machten hersteld. Na loting namen mevrouw A. DE BONT en de heer D. VONCKERS geen deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

T. PUNT

K. LEUS